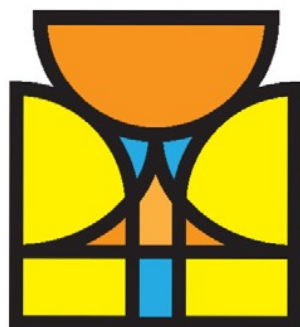

Druhý Sbor
Českobratrské Církvě Evangelické
V Praze 3 - Žižkově

POSTNÍ
2021
9

*Epištola Žižkovským
neděle 28. února 2021*

*Rozpomeň se Hospodine na svoje slitování,
na svoje milosrdenství, které je odvěké
(Ž 25,6)*

POZDRAV

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé,
opět Vás zdravím z Vašeho žižkovského sboru,
kde se zatím stále ještě nemůžeme scházet, ale o to více
na Vás myslíme. Chceme alespoň korespondenčně
překonávat odloučení, aby nikdo z nás nezůstal úplně
sám. Jsem vděčná i za každou Vaši reakci.

Slavíme druhou postní neděli. V postním období máme
příležitost pokusit se o změnu, vnitřní proměnu. Ne, že
bychom jindy nemohli, ale postní období nás k tomu
přímo zve. Je na každém z nás, jak se rozhodne toto
období prožít. Pán Bůh nás posiluj a ved'.

Opět jsme připravili videopozdrav, který naleznete
v neděli dopoledne na tomto odkazu

[https://www.youtube.com/channel/
UCKKD7LPLoQkwzblxhAvg3UQ](https://www.youtube.com/channel/UCKKD7LPLoQkwzblxhAvg3UQ)

Jsem Vám k dispozici pro osobní rozhovory, stačí dát
vědět mailem nebo telefonem.

ČTENÍ: Izajáš 5,1-4

Zazpívám svému milému píseň mého milého o jeho vinici: „Můj milý měl vinici na úrodném svahu. 2 Zkypřil ji, kameny z ní vybral a vysadil ušlechtilou révu. Uprostřed ní vystavěl věž i lis v ní vytesal a čekal, že vydá hrozny; ona však vydala odporná pláňata. 3 Ted' tedy, obyvateli Jeruzaléma a muži judský, rozhodněte spor mezi mnou a mou vinicí. 4 Co se mělo pro mou vinici ještě udělat a já pro ni neudělal? Když jsem očekával, že vydá hrozny, jak to, že vydala odporná pláňata?

EVANGELIUM: Matouš 21,33-40

³³ *Poslyšte jiné podobenství: Jeden hospodář vysadil vinici, obehnal ji zdí, vykopal v ní lis a vystavěl strážní věž; potom vinici pronajal vinařům a odcestoval. ³⁴ Když se přiblížil čas vinobraní, poslal své služebníky k vinařům, aby převzali jeho díl úrody. ³⁵ Ale vinaři jeho služebníky chytli, jednoho zbili, druhého zabili, dalšího ukamenovali. ³⁶ Znovu poslal jiné služebníky, a to více než předtím, ale naložili s nimi právě tak. ³⁷ Nakonec k nim poslal svého syna; řekl si: „Na mého syna budou mít přece ohled!“ ³⁸ Když však vinaři shlédli syna, řekli si mezi sebou: „To je dědic. Pojd'te, zabijme ho, a dědictví připadne nám!“ ³⁹ Chytli ho, vyvlekli ven z vinice a zabili. ⁴⁰ Když nyní přijde pán vinice, co udělá těm vinařům?“*

KÁZÁNÍ

Ti, kteří ovládali tehdejší jeruzalémský chrám, rozdmýchávali pře, ve kterých se snažili zpochybnit Ježíšovu autoritu. Strojili léčky, pokoušeli se ho nachytat. Tentokrát si do nich naopak rýpne Ježíš. Ale dělá to mezi řádky, hádankou, podobenstvím.

Minule mluvil v takovém podobenství o dvou synech: jeden z plna hrdla vyznává, že udělá, co po něm otec (rozuměj: tedy Bůh) chce, druhý to rovnou odmítne. Ten druhý si to nakonec rozmyslí a splní vůli otce svého. Ten první zůstane u toho vyznávání z plna hrdla. Ti, co spravují chrám a jsou tam jako doma, ti se v tomto podobenství lehce poznají. To, co dělají, vypadá zbožně, je toho hodně, ale Ježíš jim naznačuje své mínění, že bohužel dělají něco úplně jiného, než by měli.

ii.

Dnešní podobenství je vlastně hodně podobné.

Nejenom tím, že se také odehrává na vinici.

Jak už jsem říkala, pracovat na vinici Páně je ustálený obraz pro konání Boží vůle tady na zemi. Tentokrát tady ovšem nejde v první řadě o vinici samotnou, nýbrž o ty, kdo na ní pracují. O vinaře.

iii.

Jeden hospodář si založil vlastní vinici. Vypiplal ji z ničeho. Skoro jako takové jeho životní dílo. A je na ni patřičně hrdý. Pokud jste se někdy sami starali o vinohrad nebo to viděli u přátel, rozumíte a víte, jaká je to piplačka.

Ale v tomto případě na ní ten, kdo si s ní dal tu práci, kupodivu dál nehospodaří; ani si ji zálibně neobhlíží. Něco ho odválo jinam.

Nevíme, proč opouští své životní dílo. Ale nenechal ji ležet ladem. Ještě, než odcestoval, sehnal někoho, kdo na ní bude dál pracovat, a výhodně ji pronajal.

iv.

Poprvé tady potkáváme motiv, že ten, komu všechno patří, se zdá být nekonečně vzdálen a není po něm vidu ani slechu. Jako bychom ten pocit znali? Jako by hospodář byl nekonečně daleko. Jako bychom byli ponecháni sami sobě. Svým starostem, úzkostem, bolestem. Ale také vlastním představám, jak se na tom světě chovat.

v.

Najatí vinaři pečlivě pracovali na oné vinici jako na svém. Dělali všechno proto, aby vzkvétala a prosperovala. Jenom při veškeré té každodenní péči a starostech jaksi zapomněli, že je někde hospodář, kterému to celé patří. Že to není jejich *vlastní* panství,

ani jejich zásluha. Nějak přestali být s hospodářem v kontaktu.

Vlastně ne tak úplně. On se čas od času ozve. Jenomže jinak, než by čekali, než by se hodilo. Když se jim připomene, je jim to nevhod. Celý ten jejich podnik se tím zbytečně komplikuje.

A začne se odvíjet drama. Hospodář posílá k vinařům své služebníky, žádá si svůj díl úrody. Služebníci se potáží se zlou. A tak to zkouší znovu a posílá další služebníky. Zase to končí katastrofálně. A tak si nakonec řekne, že za nimi pošle svého syna. Jemu přeci neublíží, jeho budou respektovat.

Oni to ovšem vidí přesně naopak, jako šanci, jak vinici urvat definitivně do svých rukou. Nebojí se ničeho a syna zabijí. Tím se zdá pohřbena poslední šance na smír.

Drama tohoto podobenství se odehrává v tom, jak *bezbranně* se hospodář domáhá svých práv.

vi.

Ježíš, který provokuje mocné, začíná rozehrávat drama svého vlastního příběhu. Je to, jako když šťouchá do vosího hnízda a vosy začínají být čím dál naštvanější. A chtějí se ho zbavit. Vlastně si v tomhle podobenství předpovídá, jaký to *s ním* vezme za pár dní spád.

vii.

Ale nechme teď stranou vládnoucí kněžské rodiny a všechny ty, co si na pohled zbožně obsadili chrám. Sám Hospodin z nich má dojem, že na něho zapomněli a že se s ním jaksi nepočítá.

Postní období, které právě prožíváme, a ve kterém si připomínáme právě tato podobenství, má ještě jednu, další rovinu. Půstem připomínáme Ježíšův postní a pašijní příběh. Ale také se zamýšlíme nad sebou samými. Je to příležitost k pohledu sami na sebe.

Je nás jen hrstka. To těch velekněžských klanů byla taky. Na rozdíl od nich neovládáme mocný a velkolepý Chrám, kam mířili proudy poutníků. Naše modlitebna je poměrně skromná. Doufám, že nikoho nekamenujeme a nebudeme kamenovat někde za městem.

Ale přesto vždycky stojí znovu za zamyšlení, jestli jsme se na té „naší“ vinici Páně už zase třeba nezačali zabydlovat bez Hospodáře. Jestli na některé věci neklademe příliš *velký* důraz a jiné nezanedbáváme. Jestli občas nepropadáme pocitu, že všechno se děje jen naší zásluhou a pílí.

Jestli náhodou nemáme tendenci se zapouzdřit sami do sebe. Ano, teď v době corony je všechno nějak na šišato, ale pusťme si hlavou tyto myšlenky a mysleme na náš sbor. Ale nejen na sbor, ale také na církev a svět.

I pro nás platí, že Hospodář je daleko a může se nám zdát, jako bychom o něm málo slyšeli. Ale i pro nás platí, že se občas ozve, dá o sobě vědět – a může to být jinak, než čekáme. Než by nám bylo milé. Naštěstí pro nás je ale stále mírumilovný.

I my bychom si měli čas od času položit následující otázky:

Počítáme s ním, když tak důležitě budujeme a plánujeme budoucnost sboru, církve a světa?
Neplánujeme ve vši zbožnosti jaksi bez něj?

MODLITBA

*Dej mi poznat své cesty, Hospodine,
a vyučuj mne svým stezkám,
volá žalmista, a my spolu s ním.*

Prosíme, dej nám poznávat svoje cesty,
kterými přicházíš do našeho světa.
Protože věříme, že přicházíš.

Jenom to občas neumíme rozpoznat,
jenom je občas tvůj příchod jiný, než bychom čekali.

A také prosíme, vyučuj nás stezkám svým,
ukazuj nám cestu, po které máme jít.

Prosíme za svět kolem nás, za tento sbor,
za nemocné a ztrápené, za umírající,
obdař nás svým pokojem. amen

OHLÁŠKY

V postním období jsme se jako každoročně rozhodli podpořit Postní sbírku Diakonie a Celocírkevní sbírku na církevní tisk. Své příspěvky můžete jako obvykle posílat na náš účet: 2700073883/2010.

Do poznámky uveďte, na který účel je Váš příspěvek určen. Děkujeme Vám za Vaši ochotu pomáhat.

Postní sbírka Diakonie 2021- Vzdělání pro děti v Libanonu

Podporujeme děti z rodin, které se před válkou v Sýrii uchýlily do sousedního Libanonu. Ozbrojený konflikt v jejich domově trvá již 10 let a konec není v dohlednu. Hostitelský Libanon je přitom vyčerpán ekonomickou krizí. Kterou ještě zhoršila koronavirová pandemie a tragická exploze v Bejrútu minulý rok. O to víc potřebují naši pomoc.

POŽEHNÁNÍ

Boží dobrota ať vás posiluje,
když přijde slabost,
Boží láska ať vás povzbuzuje,
když nevíte kudy kam,
a Boží milost ať vás provází od východu slunce až do západu,
nyní i vždycky. amen

POSLÁNÍ

²⁰ Hle, stojím přede dveřmi a tluču; zaslechne-li kdo můj hlas a otevře mi, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou. (Zjevení 3,20)

KONTAKTY

Druhý sbor ČCE v Praze 3 – Žižkově
Čajkovského 1639/10,
130 00 Praha 3

tel: 222 722 753, 739 244 619

E-mail: zizkov2@evangnet.cz

Web: <https://zizkov2.evangnet.cz>

farářka: Olga Mrázková, tel: 608 474 527,

E-mail: olimrazkova@seznam.cz

Úřední hodiny: po 17-19; út 8-10 (nejlépe po dohodě)

kurátorka: Eva Potměšilová, tel: 604 180 711,

E-mail eva.potmesilova@seznam.cz

správa domů: Petr Klas, tel. 603 559 984

E-mail: domycajkov@seznam.cz

úřední hodiny: po: 8h-12h, 16h-18h; út, st a pá: 8h-9h; čt: 8h-9h, 15h-19h

účetní: Michaela Bartošková

E-mail: michaela.zizkov2@seznam.cz

úřední hodiny: po: 16 h-19h

číslo účtu: 2700073883/2010